

Žiju jako štvanec

H.N.F.

Žiju jako štvanec, dny nepočítám.
Nemám čas na nic, přitom nudou umírám.
Černé závěsy na oknech duše,
život samý prohřešek věčně bitýho psa.
Žiju jako štvanec, jsem k smrti unaven,
každým dnem, krok za krokem.
Co zítra, co zítra, co zítra bojím se ptát ...

Kámoše už nemám, nebrečím o něj.
Lidi rád nemám, je mi z nich zle.
O budoucnosti nepřemýšlím, cigára vychutnávám.
Závody s časem každý den prožívám.
Schody do sklepa bez světel jsou,
můj byt tam dole nepřipouští den.
Doma pár přátel na mě čeká,
mé bílé myšky, družky nejjemnější.

A tak zbaštím jednu k večeři,
při punkový souloži s dívkou,
co si vysnil můj ironovej sen.

Ironovej sen, žiju jako štvanec.
Ironovej sen ...

A tak zbaštím jednu k večeři,
při punkový souloži s dívkou,
co si vysnil můj ironovej sen.